

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่หนึ่งร้อยสามสิบห้า

เสียงแห่งคำพยากรณ์ของปี 1776, 1789, และ 1798: บทนำสู่การประทับตราแก่คนทั้ง 144,000

Jeff Pippenger
2024-03-14

ประวัติศาสตร์ของปี 1776, 1789 และ 1798

เป็นภาพประกอบของประวัติศาสตร์แห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ในแต่ละวันเวลานั้น สัตว์ร้ายจากแผ่นดินได้กล่าวออกมา

หมุดหมายทั้งสามซึ่งถูกเป็นแบบอย่างโดยสามครั้งที่สัตว์ร้ายจากแผ่นดินกล่าวออกมานั้น

ดำเนินไปควบคู่กับพระสุรเสียงทั้งสามของพระคริสต์ในวันที่ 11 กันยายน 2001, กรกฎาคม 2023

และกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า

ข้าพเจ้าอยู่ในพระวิญญูณในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และได้ยินเสียงดังอยู่ข้างหลังข้าพเจ้า ดุจเสียงแดร Revelation 1:10.

หมุดหมายทางเสียงทั้งสามนั้นแต่ละประการซึ่งบ่งถึงการ “เปล่งเสียง” ที่ทวีความรุนแรงขึ้นของวิบัติประการที่สาม ซึ่งก็คือแดรแห่งคำเตือนใบที่เจ็ดด้วย และแดรก็คือเสียงหนึ่งเสียง.

จงร้องประกาศเสียงดัง อย่าได้ขี้ใจโลงเปล่งเสียงของเจ้าให้ก้องดุจเสียงแดร และจงสาแดงแก่ชนชาติของเราให้เห็นการละเมิดของพวกเขา และแก่พงศ์พันธุ์ของยาโคบให้เห็นบาปของพวกเขา อีสยาห์ 58:1

พระสุรเสียงที่มีต่อเขาแห่งโปรเตสแตนต์เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

คือพระสุรเสียงของผู้ยามที่เรียกฮาดเวเนติสม์แบบเลาตีเซียให้กลับไปสู่หนทางโบราณของเยเรมีย์ แต่ชุมชนมุมนั้นแห่งบรรดาผู้เยาะเย้ยปฏิเสธที่จะดำเนินในหนทางนั้น

พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า “จงยืนอยู่ตามทางทั้งหลาย และมองดู และถามหาทางเก่าแก่ทั้งหลาย ว่าทางดินนั้นอยู่ที่ไหน และจงดำเนินในทางนั้น แล้วเจ้าทั้งหลายจะพบความสงบพักผ่อนสำหรับจิตวิญญาณของตน แต่พวกเขา กล่าวว่า ‘เราจะไม่ดำเนินในทางนั้น’ เรายังได้ตั้งยามเฝ้าไว้เหนือเจ้า กล่าวว่า ‘จงฟังเสียงแดร’ แต่พวกเขา กล่าวว่า ‘เราจะไม่ฟัง’” เยเรมีย์ 6:16, 17

เสียงแห่งเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 คือการฟื้นคืนชีพขึ้นของพันธกิจของ Future for America

ซึ่งได้สงบนิ่งมาตั้งแต่ความผิดหวังครั้งแรกเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020

ดังเช่นการประกาศของยอห์นถึงพระเมสสิยาห์ผู้กำลังจะเสด็จมาโดยเร็ว

และดังเช่นการประกาศของจัสตินเนียนถึงปฏิปักษ์พระคริสต์ผู้กำลังจะมาถึงโดยเร็ว Future for America

ได้ชี้ให้เห็นว่าอนาคตของอเมริกา กำลังจะถูกเปลี่ยนแปลงไปตลอดกาล ณ กฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึง

และการเปาแดรของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ด ณ หมุดหมายแห่งนั้น เสียงของผู้หนึ่งผู้ร้องอยู่ในถิ่นทุรกันดาร

คือเสียงแห่งเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023

สุรเสียงที่สองแห่งวิวรณ์บทที่สิบแปด ถูกเปล่งขึ้น ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ที่ใกล้จะมาถึง

เมื่อการที่สัตว์ร้ายจากแผ่นดินพูดอย่างพญานาคเกิดขึ้น ณ จุดนั่นเองที่ “ลา” ถูกตีเป็นครั้งที่สาม และแล้ว “ลา”

จะพูด ลาถูกตีไม่นานหลังจากวันที่ 11 กันยายน 2001 หลังจากวันที่ 7 ตุลาคม 2023

และต่อจากนั้นจะถูกตีอีกครั้ง ณ กฎหมายวันอาทิตย์ที่ใกล้จะมาถึง ซึ่งเป็นที่ซึ่งมันพูด ในคำพยานของบาลาอัม มันถูกทวดสวรรค์ทำให้หันออกนอกทาง

และทวดสวรรค์นั้นเป็นสัญลักษณ์แทนทวดสวรรค์ทั้งสี่ผู้ได้รับบัญชาให้ยึดลมทั้งสี่แห่งอิสลามไว้ แต่เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ลาแห่งอิสลามจะพูดด้วยเสียงแห่งแตรไบที่เจ็ด ซึ่งก็คือวิบัติประการที่สามด้วย

ในที่นั้นเองนิมิตเรื่องอิสลาม ซึ่งได้ล่าเข้ามาตั้งแต่วันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 จะกล่าวขึ้น เพราะเมื่อมันจะไม่ล่าซ้ำอีกต่อไป

ในช่วงเวลาแห่งการประทับตราหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้นมีความหมายหลายเสียง และช่วงเวลานั้นอยู่ก่อนหน้าการพิพากษาเพื่อการบังคับใช้ของพระเจ้า

ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ที่ใกล้จะมาถึงมาถึง

การพิพากษาเพื่อการบังคับใช้ของพระเจ้านั้นมีทวดสวรรค์เจ็ดองค์ พร้อมด้วยชั้นเจ็ดใบ เป็นภาพแทน ช่วงเวลานั้นเริ่มต้นด้วยการเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมา

และเป็นภาพแทนของการชำระยเหตุการณวันเพ็ญเทศอัสต์ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ถูกเทลงมา และสิ้นแห่งไฟเป็นพยานต่อเหตุการณ์นั้น การเทพระวิญญาณลงมา ณ ช่วงเวลานั้นย่อมไม่ถูกดวงอีกต่อไป เพราะเมื่อมันพระวิญญาณบริสุทธิ์จะถูกเทลงมาอย่างไม่มีประมาณ

“ทวดสวรรค์ผู้ร่วมในการประกาศข่าวสารของทวดสวรรค์องค์ที่สามนั้น จะทำให้ทั่วทั้งแผ่นดินโลกสว่างไสวด้วยสง่าราศีของท่าน ในที่นี้ได้มีคำพยากรณ์ถึงงานหนึ่งซึ่งมีขอบเขตครอบคลุมทั่วโลกและมีฤทธิ์อำนาจอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน การเคลื่อนไหวแห่งการเสด็จมาของพระคริสต์ใน ค.ศ. 1840–44 เป็นการสำแดงอันรุ่งโรจน์แห่งฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ข่าวสารของทวดสวรรค์องค์แรกได้ถูกนำไปยังสถานีมิชชันนารีทุกแห่งในโลก และในบางประเทศก็ได้เกิดความตื่นตัวทางศาสนาอย่างยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยปรากฏในแผ่นดินใด ๆ นับตั้งแต่การปฏิรูปศาสนาในคริสต์ศตวรรษที่สิบหก แต่สิ่งเหล่านี้จะยังถูกทำให้เหนือกว่านั้นโดยการเคลื่อนไหวอันทรงพลังภายใต้คำเตือนสุดท้ายของทวดสวรรค์องค์ที่สาม”

“งานนี้จะคล้ายคลึงกับงานในวันเพ็ญเทศอัสต์ ดังที่ ‘ฝนต้นฤดู’ ได้ทรงประทานมา ในการหลังพระวิญญาณบริสุทธิ์ ณ การเริ่มต้นของชาวประเสริฐ เพื่อให้เมล็ดอันล้ำค่าได้งอกขึ้นฉันใด ‘ฝนปลายฤดู’ ก็ทรงประทาน ณ วาระสิ้นสุดของชาวประเสริฐนั้น เพื่อให้การเก็บเกี่ยวสุกพร้อมฉันนั้น” The Great Controversy, 611.

ในวันที่ 11 กันยายน 2001 การประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันได้เริ่มขึ้น

และพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงถูกเทพริ่งลงมาตามส่วน การกำหนดปริมาณของการเทพริ่งลงมานั้นได้รับการแสดงเป็นสัญลักษณ์ไว้ในประวัติศาสตร์ของวันเพ็ญเทศอัสต์ ซึ่งเริ่มต้นที่การพินาศพระชนม์ของพระคริสต์ เมื่อทวดสวรรค์องค์หนึ่งได้กล่าวว่า “พระบุตรของพระเจ้า จงออกมาเกิด พระบิดาทรงเรียกท่าน” เช่นเดียวกับที่พระเยซูได้ทรงเรียกลาซารัสให้ออกมาจากอุโมงค์ฝังศพด้วยถ้อยคำว่า “ลาซารัส จงออกมาเกิด” ในปี 2023 พระคริสต์ได้ทรงเรียกกระดูกแห่งที่ตายแล้วของพยานทั้งสองว่า “จงออกมาเกิด”

หลังจากการพินาศพระชนม์ของพระคริสต์ พระองค์เสด็จขึ้นไปหาพระบิดาของพระองค์ก่อน แล้วจึงเสด็จลงมา ดังที่พระองค์ได้ทรงกระทำในวันที่ 11 กันยายน 2001

จากนั้นพระองค์ทรงโปรดให้เหล่าสาวกได้รับความกระจ่างแจ้งมากขึ้นเป็นลำดับ

ดังที่เป็นภาพแทนโดยการทรงพบกับมารีย์ การทรงพบและทรงสั่งสอนเหล่าสาวกบนถนนไปยังเอมมาอูส และต่อจากนั้นการทรงปรากฏแก่เหล่าสาวกที่เหลืออยู่

ตลอดสี่สิบวันพระองค์ทรงสั่งสอนเหล่าสาวกก่อนการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ครั้งสุดท้ายของพระองค์ แล้วหลังจากนั้นอีกสิบวัน พวกเขาทั้งหมดก็พร้อมเพรียงกันและอยู่ในสถานที่เดียวกัน

และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงถูกเปล่งออกมาอย่างหาที่เปรียบมิได้

“เมื่อพระเยซูทรงพบกับเหล่าสาวกของพระองค์ พระองค์ทรงเตือนพวกเขาถึงถ้อยคำที่พระองค์ได้ตรัสแก่พวกเขาก่อนการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ ว่าบรรดาสิ่งทั้งปวงซึ่งได้เขียนไว้ในธรรมนูญของโมเสส ในบรรดาผู้พยากรณ์ และในพระธรรมสดุดีเกี่ยวกับพระองค์นั้น จะต้องสำเร็จครบถ้วน แล้วพระองค์ทรงเปิดความเข้าใจของเขาทั้งหลาย เพื่อเขาจะได้เข้าใจพระคัมภีร์ และตรัสแก่เขาว่า มีเขียนไว้อย่างนั้น และพระคริสต์จำต้องทนทุกข์ และเป็นขึ้นจากความตายในวันที่สาม และจะต้องประกาศการกลับใจใหม่และการทรงยกบาปในพระนามของพระองค์แก่ชนทุกชาติ โดยตั้งต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม และท่านทั้งหลายเป็นพยานถึงเหตุการณ์เหล่านี้” The Desire of Ages, 804.

ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 พระสุรเสียงของพระเยซูทรงปลุกพยานที่ตายแล้วทั้งสองให้ฟื้นขึ้น และทรงเริ่มเปิดความเข้าใจของเหล่าสาวกของพระองค์เกี่ยวกับสรรพสิ่งที่เขียนไว้ในธรรมนูญของโมเสส (“เจ็ดวาระ”), ในบรรดาผู้เผยพระวจนะ (รูปเคารพแห่งสัตว์ร้ายของเนบูคัดเนสซาร์), และในพระธรรมสดุดี (ประสบการณ์ของโมเสสและพระเมษโปดก)

พระราชกิจแห่งการทรงสั่งสอนของพระองค์ได้เริ่มขึ้นในการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ และทวีความเข้มข้นขึ้นตลอดสี่สิบวันถัดมา ทั้งหมดนี้เริ่มต้นด้วยพระดำรัสขอเสวยอาหารของพระองค์

และเมื่อเขาทั้งหลายยังไม่เชื่อด้วยความยินดี และยังประหลาดใจอยู่ พระองค์ตรัสถามเขาทั้งหลายว่า “ที่นี่พวกท่านมีอาหารอะไรบ้างหรือ?” เขาทั้งหลายจึงถวายปลาอย่างชิ้นหนึ่ง และรวงผึ้งแก่พระองค์ พระองค์ทรงรับแล้วเสวยต่อหน้าเขาทั้งหลาย และพระองค์ตรัสแก่เขาทั้งหลายว่า “นี่แหละเป็นถ้อยคำซึ่งเราได้กล่าวแก่ท่านทั้งหลายเมื่อเรายังอยู่กับท่าน ว่าจำเป็นที่บรรดาสิ่งซึ่งเขียนไว้เกี่ยวกับเราในธรรมนูญของโมเสส ในบรรดาผู้เผยพระวจนะ และในพระธรรมสดุดี จะต้องสำเร็จครบถ้วน” ลูคา 24:41–44.

การอธิษฐานเป็นหลักหมายสำคัญประการหนึ่งในประวัติศาสตร์ที่ดำเนินต่อเนื่อง และประวัติศาสตร์ตั้งแต่การฟื้นคืนพระชนม์ของพระคริสต์จนถึงเมื่อพระองค์เสด็จขึ้นสวรรค์ในอีกสี่สิบวันต่อมา ได้เหลือเวลาอีกสี่สิบวัน (สิบคือการทดสอบ) จนถึงวันเพ็ญเทศกาลอีสเตอร์ เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงถูกเปล่งออกมาอย่างไร้ขีดจำกัด การฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ การเสด็จขึ้นสวรรค์ของพระองค์ ตามด้วยการเสด็จลงมาอีกครั้งของพระองค์ เป็นภาพแทนของวันที่ 11 กันยายน 2001 เดือนกรกฎาคม 2023 เป็นภาพแทนของการสิ้นสุดสี่สิบวัน และสิบวันที่ติดตามหลังเดือนกรกฎาคม 2023 นำไปสู่กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึง ในช่วงสุดท้ายสิบวันนั้น ความเป็นหนึ่งเดียวและการอธิษฐานคือหลักหมายสำคัญ ความเป็นหนึ่งเดียวนั้นได้ถูกเป็นภาพแทนไว้โดยคำพยากรณ์แรกของเอเสเคียลในบทที่สามสิบเจ็ด ซึ่งนำกระดูก เอ็น และเนื้อมารวมเข้าด้วยกัน คำพยากรณ์ประการที่สองของเอเสเคียลคือ ลมหายใจจากลมทั้งสี่ และลมหายใจเป็นสัญลักษณ์ของการอธิษฐาน ในสิบวันสุดท้ายนั้น คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันถูกฟื้นไว้ ดังที่พวกเขาได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างล่วงหน้าโดยลาซารัส

“นี่คือเหตุแห่งการทรงชักชวนในการเสด็จไปยังเบธานี อัศจรรย์อันสูงสุดนี้ คือการทรงทำให้ลาซารัสเป็นขึ้นจากตาย จะเป็นการประทับตรารับรองของพระเจ้าบนพระราชกิจของพระองค์ และบนการที่พระองค์ทรงอ้างพระองค์ว่าทรงเป็นพระเจ้า” The Desire of Ages, 529.

ในอัศจรรย์แห่งการสวมมงกุฎนี้ ไม่เพียงแต่หญิงพรหมจารีที่มีปัญญาจะได้รับการประทับตราเท่านั้น แต่หญิงพรหมจารีที่โง่เขลา ก็ได้รับการประทับตราไว้ในฝ่ายที่ผิดของประตูนี้ด้วยเช่นกัน

“การอัศจรรย์อันยิ่งใหญ่ที่สุดซึ่งทรงเป็นมงกุฎแห่งพระราชกิจของพระคริสต์—การทรงให้ลาซารัสเป็นขึ้นจากตาย—ได้ทำให้ความมุ่งมั่นของพวกเขาปฏิเสธที่จะกำจัดพระเยซูและพระราชกิจอันนำอัศจรรย์ของพระองค์ออกไปจากโลกนั้นแน่วแน่ยิ่งขึ้น

ซึ่งพระราชกิจเหล่านั้นกำลังทำลายอิทธิพลของพวกเขาเหนือประชาชนลงอย่างรวดเร็ว”
กิจการของอัครทูต, 67.

บรรดาเสียงอันมากมายในประวัติศาสตร์แห่งการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนจนถึงกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า คือ “บรรทัดซ้อนบรรทัด” คือเสียงแห่งพระวณะแห่งคำพยากรณ์ของพระเจ้า และเสียงเหล่านั้นดังก้องอยู่ในช่วงเวลา “ผลของนิมิตทุกประการ” สำเร็จครบถ้วน เสียงเหล่านั้นดังขึ้นเมื่อผนึกดวงที่เจ็ดถูกเปิดออก

และเมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่เจ็ด ก็เกิดความเจ็บช้ำในสวรรค์ประมาณครึ่งชั่วโมง ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดผู้ยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และมีแต่รืดรืดคนประทานแก่เขาทั้งหลาย แล้วทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งมาหยุดอยู่ที่แท่นบูชา ถือกระถางทองคำ และมีเครื่องหอมเป็นอันมากประทานแก่ท่าน

เพื่อจะถวายพร้อมกับคำอธิษฐานของบรรดาวิสุทธิชนทั้งสิ้นบนแท่นบูชาทองคำซึ่งอยู่เบื้องหน้าพระที่นั่งนั้น และควันเครื่องหอมซึ่งมาพร้อมกับคำอธิษฐานของบรรดาวิสุทธิชนก็ลอยขึ้นไปเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า จากมือของทูตสวรรค์นั้น แล้วทูตสวรรค์องค์นั้นก็เอากระถางนั้น บรรจไฟจากแท่นบูชาเต็ม แล้วโยนลงมายังแผ่นดินโลก จึงเกิดเสียงต่าง ๆ เสียงฟ้าร้อง ฟ้าแลบ และแผ่นดินไหว วิวรรณ์ 8:1-5

การเปิดผนึกดวงที่เจ็ดก่อให้เกิดความเจ็บช้ำ

เพราะช่วงเวลานี้เป็นภาพแทนของการเปลี่ยนแปลงแห่งการทรงจัดสรร

และในการเปลี่ยนแปลงของการทรงจัดสรรอันศักดิ์สิทธิ์ ย่อมมีความเจ็บช้ำในสวรรค์เสมอ

ดังที่ได้รับการยืนยันโดยไม้กางเขน เมื่อเหล่าทูตสวรรค์ยุติเสียงดนตรีและการสรรเสริญของตน

ความเจ็บช้ำในสวรรค์นั้นยังได้รับการยืนยันโดยข้อกำหนดแห่งวันลบลมลินบาบ และในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ฮาบากุก บทที่ สอง ข้อที่ ยี่สิบ ได้บัญชาให้แผ่นดินโลกทั้งสิ้นนิ่งสงบอยู่.

“ข้าพเจ้าได้รับการสำแดงให้เห็นถึงความรักอันยิ่งใหญ่และการทรงถ่อมพระองค์ลงของพระเจ้า

ในการประทานพระบุตรของพระองค์ให้สิ้นพระชนม์ เพื่อมนุษย์จะได้พบการอภัยโทษและมีชีวิต

ข้าพเจ้าได้รับการสำแดงให้เห็นอาดัมและเอวา

ผู้ได้รับสิทธิพิเศษให้เห็นความงดงามและความน่าชื่นชมของสวนเอเดน

และได้รับอนุญาตให้รับประทานผลจากต้นไม้ทุกต้นในสวน ยกเว้นต้นหนึ่ง แต่พญานาคได้ล่อลวงเอวา

และนางก็ล่อลวงสามีของนาง และเขาทั้งสองได้รับประทานผลจากต้นไม้ต้องห้ามนั้น

พวกเขาได้ละเมิดพระบัญชาของพระเจ้า และกลายเป็นคนบาป ชาวนั้นแพร่ไปทั่วสวรรค์

และพินทุตัวก็เจ็บช้ำ เหล่าทูตสวรรค์เศร้าโศก

และเกรงว่าอาดัมและเอวาจะยื่นมือออกไปอีกและรับประทานผลจากต้นไม้แห่งชีวิต

แล้วจะกลายเป็นคนบาปที่เป็นอมตะ แต่พระเจ้าตรัสว่า พระองค์จะทรงขับไล่ผู้ละเมิดออกจากสวน

และจะทรงใช้ทูตและดาบเพลิงพิทักษ์ทางไปสู่ต้นไม้แห่งชีวิต

เพื่อมนุษย์จะไม่สามารถเข้าใกล้มันและรับประทานผลของมัน ซึ่งทำให้อมตภาพดำรงสืบต่อไปได้” Early Writings, 125.

สวรรค์นิ่งเงียบเมื่อมนุษย์กลายเป็นคนบาป

และสวรรค์ก็นิ่งเงียบเมื่อพระโลหิตของพระคริสต์ถูกหลั่งออกเพื่อไถ่คนบาป และสวรรค์ก็นิ่งเงียบเมื่อพระราชกิจแห่งการพิพากษาของพระคริสต์เริ่มต้นขึ้นในการกำจัดบาปออกจากประชากรของพระองค์

“การทูลขอของพระคริสต์เพื่อมนุษย์ในสถานนมัสการเบื่องบนนั้น เป็นสิ่งจำเป็นต่อแผนการแห่งความรอดไม่แพ้การสิ้นพระชนม์ของพระองค์บนกางเขน โดยการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ พระองค์ได้ทรงเริ่มต้นพระราชกิจนั้น ซึ่งภายหลังการฟื้นคืนพระชนม์ พระองค์ได้เสด็จขึ้นไปเพื่อทรงทำให้สำเร็จในสวรรค์” The Great Controversy, 489.

งานแห่งการพิพากษาได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามมาถึงในปี 1844

แต่ประชากรของพระเจ้าเลือกที่จะตายในถิ่นทุรกันดาร

แทนที่จะกลายเป็นหนึ่งเดียวกับพระลักษณะแห่งพระเจ้าเป็นนิรันดร์ ทูตสวรรค์องค์ที่สามได้มาถึงอีกครั้งในวันที่ 11 กันยายน 2001 และอีกครั้งหนึ่งก็มีความเงียบในสวรรค์ แล้วสิ่งหนึ่งแห่งเผ่ายูดาห์ก็เริ่มทรงเปิดผนึกดวงที่เจ็ด ขณะที่เหล่าทูตสวรรค์เฝ้ามองการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สามเข้าสู่ประวัติศาสตร์ของมนุษย์สุดท้าย

ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดผู้เป็นทูตแห่งการพิพากษาอยู่ที่นั่น พร้อมแล้วที่จะเริ่มงานแห่งการทำลายของตน

แต่แล้วพวกเขาได้รับคำสั่งว่า “จงยับยั้งไว้ จงยับยั้งไว้ จงยับยั้งไว้ จงยับยั้งไว้”

ในระหว่างที่คนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันกำลังได้รับการประทับตรา

คำอธิษฐานสองประการของผู้สืบทอดได้ถูกส่งขึ้นสู่สวรรค์ อันมีสิบวันก่อนวันฟื้นเทออสต์เป็นแบบอย่าง

และเริ่มต้นหลังจากสี่สิบวัน (ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของถิ่นทุรกันดาร) อันเป็นตัวแทนของสามวันครึ่ง

(ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของถิ่นทุรกันดาร) ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด

จากนั้นพยานทั้งสองได้รับคำสั่งโดยพระสุรเสียงจากถิ่นทุรกันดารว่า

พวกเขาจะต้องทำให้คำอธิษฐานสองประการของดาเนียลสำเร็จครบถ้วน คือคำอธิษฐานในดาเนียล บทที่สอง ซึ่ง

ดาเนียลกับสหายผู้ประเสริฐทั้งสามได้อธิษฐานขอความกระฉ่างเพื่อเข้าใจความฝันลึกลับของเนบูคัดเนสซาร์

เกี่ยวกับรูปปั้นแห่งสัตว์ทั้งหลาย และคำอธิษฐานของดาเนียล ในบทที่เก้า ซึ่งดาเนียลได้อธิษฐานเพียงลำพัง

เป็นการทำให้ข้อกำหนดของคำอธิษฐานในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก สำเร็จครบถ้วน

คำอธิษฐานร่วมกันในดาเนียลบทที่ 2

นั้นเป็นการทูลขอความสว่างเกี่ยวกับความลึกลับที่ซ่อนอยู่ภายในเส้นภายนอกของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์

ส่วนคำอธิษฐานเป็นการส่วนตัวในดาเนียลบทที่ 9

นั้นเป็นการทูลขอพระเมตตาเกี่ยวกับความจำเป็นภายในประการหนึ่ง เมื่อไฟแห่งฝนชุกปลายเริ่มตกลงมาในปี

2001 ก็มีเสียงมากมายที่ผู้ซึ่งเข้าใจระเบียบวิธีแบบบรรทัดซ้อนบรรทัดสามารถได้ยิน

ไฟจากแท่นบูชาซึ่งกำลังถูกเหวี่ยงลงมายังแผ่นดินโลกนั้น

คือข่าวสารที่ก่อให้เกิดการแยกครั้งสุดท้ายระหว่างคนฉลาดกับคนโง่เขลา

และเมื่อข่าวสารนั้นยังคงคลี่คลายต่อไปตลอดสิบวันเชิงสัญลักษณ์นั้น ข่าวสารก็ยิ่งชัดเจนขึ้นเรื่อย ๆ

สารนั้นคือวิกฤตที่ทวีความรุนแรงขึ้นของวิบัติประการที่สาม ซึ่งในเอเสเคียลบทที่สามสิบเจ็ด

คือคำพยากรณ์สองประการที่ก่อนอื่นทำให้พยานทั้งสองมารวมกัน

และจากนั้นทำให้พวกเขาขึ้นเป็นกองทัพอันทรงกำลัง ต่อมาในบทที่สามสิบเจ็ดนั้น

พวกเขาถูกนำมารวมเข้าเป็นไม้ท่อนเดียว และความเป็นเอกภาพที่แสดงโดยการรวมกันเป็นไม้ท่อนเดียวนั้นเป็น

ตัวแทนของการผสมผสานกันระหว่างสภาพพระเจ้ากับสภาพมนุษย์

ซึ่งสำเร็จขึ้นในเหตุการณ์สุดท้ายของการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 คำอธิษฐานได้เริ่มลอยขึ้น และคำอธิษฐานเหล่านั้นคือคำอธิษฐานแห่งดาเนียล

บทที่เก้า และบทที่สอง แล้วก็ได้ยินเสียงต่าง ๆ ทั้งยังมีเสียงฟ้าร้อง และต่อมาก็ได้เห็นฟ้าแลบ

ฟ้าแลบและฟ้าร้องมาพร้อมกับฝนทั้งในโลกธรรมชาติ และในคำพยากรณ์ ฝนได้เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน

ค.ศ. 2001

การอ้างอิงครั้งแรกถึงฟ้าแลบและฟ้าร้องบ่งชี้ว่านี่คือข่าวสารที่มุ่งหมายจะก่อให้เกิดความยำเกรงพระเจ้า

และอยู่มาในวันที่สาม เวลาเช้า ก็มีเสียงฟ้าร้องและฟ้าแลบ และมีเมฆทึบปกคลุมอยู่เหนือภูเขา และเสียงแตรดังกึกก้องยิ่งนัก จนประชาชนทั้งปวงที่อยู่ในค่ายต่างก็พากันตัวสั่นด้วยความครั่นคร้าม อพยพ 19:16

ฟ้าแลบและฟ้าร้องนั้นมาพร้อมกับ “เสียง” แตร พวกมันมาพร้อมกับฝน และเป็นภาพแทนอย่างพระบาทเชิงพยากรณ์เพื่อทรงนำประชากรของพระเจ้า

เมฆทั้งหลายหลังเหน้าออกมา ท้องฟ้าก็ส่งเสียงออกไป ลูกศรของพระองค์ก็พุ่งไปทั่วด้วย พระสุรเสียงแห่งพระสนี่ของพระองค์อยู่ในฟ้าสวรรค์ ฟ้าแลบก็ส่องสว่างไปทั่วพิภพ แผ่นดินโลกก็สั่นสะเทือนและไหวหวั่น ทางของพระองค์อยู่ในทะเล และวิถีของพระองค์อยู่ในห้วงน้ำใหญ่ และรอยพระบาทของพระองค์ก็ไม่อาจรู้ได้ พระองค์ทรงนำชนชาติของพระองค์ดุจฝูงแกะ โดยมีมือของโมเสสและอาโรน สดุดี 77:17-20

ฟ้าแลบและฟ้าร้องเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้า ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงเวลาแห่งฝน และในช่วงเวลานั้น พระองค์ทรงนำลมของพระองค์ (อิสลามคือลมตะวันออก) ออกมาจากคลังของพระองค์

เมื่อพระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียง ก็มีมวln้ำมากมายในท้องฟ้า และพระองค์ทรงให้ไอรระเหยลอยขึ้นจากที่สูญปลายแผ่นดินโลก พระองค์ทรงให้เกิดฟ้าแลบพร้อมกับฝน และทรงนำลมออกมาจากคลังของพระองค์ เยเรมีย์ 10:13

พระเจ้าทรงเปล่งพระสุรเสียงของพระองค์เมื่อพระองค์ทรงร้องกึกก้องดุจสิงโต และในการตอบสนอง ฟ้าร้องทั้งเจ็ดก็เปล่งเสียงของตนออกมา และฟ้าร้องทั้งเจ็ดนั้นเป็นสัญลักษณ์แทนรอยพระบาทของพระเจ้าตลอดประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลไรต์ และในขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สามด้วย ซึ่งได้มาถึงอีกครั้งในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 เมื่อพระองค์ทรงนำลมตะวันออกออกมาจากคลังสมบัติของพระองค์

พระองค์ทรงกระทำให้อิหมอกลอยขึ้นจากปลายพิภพทั้งหลาย; พระองค์ทรงบันดาลฟ้าแลบสำหรับฝน; พระองค์ทรงนำลมออกมาจากคลังของพระองค์ ผู้ทรงประหารบุตรหัวปีแห่งอียิปต์ ทั้งของมนุษย์และสัตว์เดียรัจฉาน สดุดี 135:7, 8

พระองค์ทรงนำลมออกมาจากคลังของพระองค์ เมื่อบุตรหัวปีแห่งอียิปต์ถูกประหาร และเทศกาลปัสกาก็เป็นแบบจำลองของกางเขน ซึ่งต่อมาเป็นแบบจำลองของการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สามในปี 1844 ซึ่งต่อมาก็เป็นแบบจำลองของการกลับมาของทูตสวรรค์องค์ที่สามในวันแห่งลมตะวันออก คือวันที่ 11 กันยายน 2001

เมื่อดวงตราถูกเปิดออกจากหนังสือที่ผนึกไว้ด้วยตราทั้งเจ็ดนั้น ย่อมเป็นสัญลักษณ์แห่งการพัฒนาแห่งความจริงอย่างเป็นลำดับ การเปิดตราดวงที่เจ็ดเป็นสัญลักษณ์แห่งช่วงเวลาแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน เมื่อมีการกล่าวถึงหนังสือที่ถูกผนึกด้วยตราทั้งเจ็ดนั้นเป็นครั้งแรก มีฟ้าแลบ เสียงฟ้าร้อง และเสียงต่าง ๆ แต่ไม่มีแผ่นดินไหว

และจากพระที่นั่งนั้นก็มีฟ้าแลบ เสียงฟ้าร้อง และเสียงต่าง ๆ ออกมา และมีคบเพลิงไฟเจ็ดดวงลุกไหม้อยู่เบื้องหน้าพระที่นั่ง ซึ่งคือพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า วิวรณ์ 4:5

ในการกล่าวถึงเสียงทั้งหลาย ฟ้าแลบ และฟ้าร้องเป็นครั้งแรก ฝนถูกนำเสนอเป็นสัญลักษณ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรงเป็นคบเพลิงไฟเจ็ดดวง แต่ไม่มีแผ่นดินไหว

ปรากฏว่าเมื่อมีการนำตราดวงที่เจ็ดออกนั้น
จึงมีการระบุว่าแผ่นดินไหวคือกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า
วีรณับทที่สี่ระบุถึงการเริ่มต้นของการเปิดเผยความจริงที่ถูกคล้อยโดยสิ่งแห่งผ่ายดาห์
และเมื่อมีการระบุเวลาของการประทับตรา ก็ย่อมระบุทั้งจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของช่วงระยะเวลาในด้วย

จุดเริ่มต้นของช่วงเวลาปัจจุบันคือเมื่อทูตสวรรค์องค์นั้นเสด็จลงมาเพื่อส่องแผ่นดินโลกให้สว่างด้วยพระสิริของ
พระองค์ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 แล้วในอิสยาห์บทที่หก เราได้รับแจ้งว่าข่าวสารซึ่งแทนด้วย "เสียงต่าง
ๆ ฟ้าแลบ ฟ้าร้อง ลม และฝน" ซึ่งสิ้นสุดลง ณ กฎหมายวันอาทิตย์นั้น
จะต้องถูกประกาศแก่ชนชาติหนึ่งที่ยังมองไม่เห็น แต่จะไม่สามารถหยั่งรู้ความหมายของฟ้าแลบเหล่านั้นได้
และแม้พวกเขาจะได้ยิน พวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจเสียงต่าง ๆ และฟ้าร้องได้
จนกว่าพวกเขาจะถูกมหาแผ่นดินไหวเข้าครอบงำ ช่วงเวลาแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น
คือช่วงเวลาที่มีผลของนิมิตทุกประการบรรลุสัมฤทธิ์.

ประวัติศาสตร์นั้นก่อให้เกิดและสำแดงผู้กราบนมัสการอยู่สองจำพวก จำพวกหนึ่งตระหนักถึงฝนนั้น
และเพราะฉะนั้นจึงรับฝนนั้นไว้ เพราะพวกเขาสามารถเห็นฟ้าแลบ และได้ยินเสียงต่าง ๆ ฟ้าร้อง และลม
เมื่อสิ้นสุดระยะแห่งการประทับตรา แผ่นดินไหวครั้งใหญ่แห่งกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า
ก็จะนำการพิพากษาเพื่อการบังคับใช้ของพระเจ้าเข้ามา

แล้วพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก
และปรากฏให้เห็นหีบพันธสัญญาของพระองค์ในพระวิหารนั้น และมีฟ้าแลบ เสียงต่าง ๆ ฟ้าร้อง
แผ่นดินไหว และลูกเห็บใหญ่ วิรณั 11:19

เมื่อเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ "ฟ้าแลบ เสียงต่าง ๆ และฟ้าร้อง" นั้นรวมถึง "ลูกเห็บ" ด้วย "ลูกเห็บ"
เป็นสัญลักษณ์แทนการพิพากษาที่เริ่มถูกเทออกโดยทูตสวรรค์ทั้งเจ็ด
ผู้ซึ่งกำลังเตรียมที่จะกระทำเช่นนั้นตั้งแต่เมื่อเริ่มต้นเวลาแห่งการประทับตรา
ขณะที่ตราดวงที่เจ็ดกำลังถูกเปิดออก เช่นเดียวกับที่พวกเขา กำลังรอให้ทูตสวรรค์ไปทั่วกรุงเยรูซาเล็มและท่าเค
รื่องหมายไว้บนผู้ที่ถอนหายใจและร้องคร่ำครวญเพราะสิ่งน่าสะอิดสะเอียนซึ่งได้กระทำในแผ่นดิน (ภายนอก)
และในคริสตจักร (ภายใน)

"ลูกเห็บ" เป็นเครื่องหมายบอกเวลาแห่งการพิพากษาอันทำลายล้างของพระเจ้า
ซึ่งเป็นเวลาแห่งพระเมตตาสำหรับฝูงแกะอีกคอกหนึ่งของพระเจ้า
ผู้ซึ่งกำลังถูกเรียกให้ออกมาจากบาปโลนในเวลานั้น
และเมื่อคนสุดท้ายของมหาชนเป็นอันมากได้เข้าร่วมกับฝูงแกะของพระเจ้าแล้ว
เวลาทดลองของมนุษย์ก็สิ้นสุดลงโดยสมบูรณ์

แล้วทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดก็เทขันของตนลงในอากาศ
และมีพระสุรเสียงอันดังออกมาจากพระวิหารแห่งสวรรค์ จากพระที่นั่ง ตรัสว่า "สำเร็จแล้ว" และมีเสียงต่าง ๆ
และฟ้าร้อง และฟ้าแลบ และเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ซึ่งไม่เคยมีมาตั้งแต่มนุษย์อยู่บนแผ่นดินโลก
เป็นแผ่นดินไหวที่รุนแรงและใหญ่ยิ่งเช่นนั้น และนครใหญ่ก็แยกออกเป็นสามส่วน
และนครทั้งหลายของบรรดาประชาชาติก็พังทลายลง
และมหานครบาป โลนก็เป็นที่ทรงระลึกจำเพาะพระพักตร์พระเจ้า
เพื่อจะประทานถ้วยเหล้าองุ่นแห่งความเดือดดาลอันรุนแรงแห่งพระพิโรธของพระองค์แก่เธอ วิรณั
16:17-19

ท่านผู้อ่านที่รัก: ท่านได้ยินเสียงต่าง ๆ และเสียงฟ้าร้องหรือไม่? ท่านเห็นฟ้าแลบหรือไม่?
ท่านรู้สึกถึงลมหรือไม่?

อีกไม่นานท่านจะได้ยินเสียงของหญิงพรหมจารีโง่เขลาทั้งหลายร้องวิงวอนขอน้ำมัน) 【.

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

พวกเราได้แสวงหาสันติสุข แต่ไม่มีสิ่งดีใดมาเลย; และได้แสวงหาเวลาของการหายดี และดูเกิดกลับมีแต่ความลำบาก! เสียงพ่นลมหายใจของม้าศึกของเขาได้ยินมาจากตาน; แผ่นดินทั้งสี่ก็สั่นสะเทือนด้วยเสียงร้องของม้าอันแข็งแรงของเขา; เพราะพวกเขาได้มาแล้ว และได้กลิ่นกินแผ่นดินและทุกสิ่งที่อยู่ในนั้น; ทั้งนครและบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในนั้น. เพราะดูเกิดเราจะส่งงูทั้งหลาย คืออสรพิษ ท่ามกลางพวกเขา ซึ่งไม่อาจสะกดได้ และมันทั้งหลายจะกัดพวกเขา พระเจ้าตรัสดังนี้. เมื่อข้าพเจ้าจะปลอบใจตนเองให้พ้นจากความเศร้าใจใจของข้าพเจ้าก็อ่อนแรงอยู่ใน. ดูเกิดเสียงร้องของธิดาแห่งชนชาติของข้าพเจ้าด้วยเหตุเพราะคนทั้งหลายที่อาศัยอยู่ในแดนไกล: พระเจ้าไม่ได้ทรงสถิตในศิโยนหรือ? กษัตริย์ของนางไม่ได้อยู่ในนางหรือ? เหตุใดพวกเขาจึงยิวเราให้กริ้วด้วยรูปเคารพสลักของพวกเขา และด้วยสิ่งไร้สาระอันแปลกปลอม? ฤดูเกี่ยวก็ผ่านไปแล้ว ฤดูร้อนก็สิ้นสุดลงแล้ว และพวกเขาก็ยังไม่ได้รับความรอด. เพราะบาดแผลของธิดาแห่งชนชาติของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็บาดเจ็บ; ข้าพเจ้ามีดมน; ความตะลึงพรึงเพริดได้ครอบงำข้าพเจ้า. ไม่มียามมองในกิเลอาดหรือ? ไม่มีแพทย์อยู่ที่นั่นหรือ? ถ้าเช่นนั้น เหตุใดอาการหายดีของธิดาแห่งชนชาติของข้าพเจ้าจึงยังไม่ฟื้นคืน? เยเรมีย์ 8:15-22.